

عنوان مقاله:

بررسی تأثیر بادگیر بر افزایش کارایی معماری معاصر (نمونه موردی: شهر یزد)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مطالعات نوین مهندسی عمران، معماری، شهرسازی و محیط زیست در قرن ۲۱ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

کیمیا فرزام فر - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دماوند

کیمیا فرزام فر - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دماوند

افشین قربانی پارام - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دماوند؛ دکتری معماری از ایتالیا

خلاصه مقاله:

با توجه شرایط اقلیمی بادگیرها از قدیمی ترین اجزای معماری سنتی و بومی ایران بوده اند، که هدف اصلی استفاده از این سازه در بنا برای سیستم سرمایش مطبوع با استفاده از انرژی تجدید پذیر باد است. هدف از این پژوهش استفاده از بادگیر با کارایی بیشتر و رفع کاستی های گذشته در معماری معاصر است که با پیشرفت علم و فناوری بادگیرها دستخوش تغییرات جدید و کامل تری شده اند که در معماری امروز میتوان استفاده کرد و نقش یه سزایی دارند. قبل از پیدایش برق و روش های مدرن تهویه در قرن ها پیش از بادگیر برای تامین آسایش حرارتی در تابستان ها در مناطق کویری استفاده می کرده اند. استفاده از بادگیر از سال های بسیار قدیم در ایران متداول بوده است بادگیرها با اشکال مختلف در شهرهای مرکزی و جنوب ایران ساخته شده که هر کدام بر حسب ارتفاع و جهت باد مطلوب طراحی و اجرا شده اند. حال در این مقاله چند مورد از نمونه های مدرن و روش هایی جهت افزایش راندمان بادگیرها در معماری معاصر بررسی می شود.

کلمات کلیدی:

بادگیر، تهویه طبیعی، معماری معاصر، اقلیم.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1143508>

